

Kange tuul olli nattokeese taggasi jä-
nud, mehhed sõudsid mehhemodi; jubba said
laewa kohta. Teine pool laewa põhja wa-
unud, teine alles rippus kaljo külles kiini.

Keik üksteistkümmed meest — tised
ollid ärrauppunud, — astusid kermeste loot-
siko sisse. Tuul olli neile parrajaste ebiks
ranna pole sõuda. Keik said peastetud.

Rööm olli Jummalala inglite juras ühhe
hinge pärrast, kel armosüdda rinnus lihus,
ja pühhas kirjas on üks tõutus üllaval, et
mis meie olleme teinud keige wähemale
temma wennadest, sedda tahhab Tarwakun-
ningas tädsuda, kui olleks se temmale enne-
sele tehtud. — (Matt. 25, 40.)

Tähendused.

Sunt ja kurg.

Eu jäi hundi kurko. Ta lubbas suurt
palka sellele, kes sedda wäljakisub.

Kurreke kiskus omma pitka nokkaga
selle lukondi täsfakeste halli kurgust wälja.
Küsis: „Andke nüüd mo lubbatud töpalk
kätte!“

Paiowassikas ütles: „Mis palka sa
weel küsid? Eks sulle sest jo kül, et ma
ei tõmmand so pea otsast, kui lukont sai
wäljatulnud. Kui sa häbbematta mitte
kohhe siit ei kassi, ma maksan so palga
warši kätte.“

Kurreke lautas tiwad laiali. Väks! —